מסילת ישרים — בביאור מדת הזהירות

בְּבֵאוּר מִדַּת הַזְּהִירוּתהִנֵּה עִנְיַן הַזְּהִירוּת הוּא שֶׁיִּהְיֶה הָאָדָם נִזְהָר בְּמַעֲשָׂיו וּבְעִנְיָנָיו, כְּלוֹמַר, מִתְבּוֹנֵן וּמְפַקֵּחַ עַל מַעֲשָׂיו וּדְרָכָיו, הֲטוֹבִים הֵם אִם לֹא, לְבִלְתִּי עָזֹב נַפְשׁוֹ לְסַכָּנַת הָאֲבַדּוֹן חָס וְשָׁלוֹם וְלֹא יֵלֵךְ בְּמַהֲלַךְ הֶרְגֵּלוֹ כְּעִוֵּר בַּאֲפֵלָה.

וְהִנֵּה זֶה דָּבָר שֶׁהַשֵּׂכֶל יְחַיְּבֵהוּ וַדַּאי. כִּי אַחֲרֵי שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם דֵּעָה וְהַשְׂכֵּל לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ וְלִבְרֹחַ מֵאֲבַדּוֹן נִשְׁמָתוֹ, אֵיךְ יִתָּכֵן שֶׁיִּרְצֶה לְהַעֲלִים עֵינָיו מֵהַצָּלָתוֹ,

אֵין לְךָ פְּחִיתוּת וְהוֹלֵלוּת רַע מִזֶּה וַדַּאי. וְהָעוֹשֶׂה כֵּן הִנֵּה הוּא פָּחוּת מֵהַבְּהֵמוֹת וּמֵהַחַיּוֹת אֲשֶׁר בְּטִבְעָם לִשְׁמֹר אֶת עַצְמָם וְעַל כֵּן יִבְרְחוּ וְיָנוּסוּ מִכָּל מָה שֶׁיִּרָאֶה לָהֶם הֱיוֹתוֹ מַזִּיק לָהֶם.

וְהַהוֹלֵךְ בְּעוֹלָמוֹ בְּלִי הִתְבּוֹנְנוּת אִם טוֹבָה דַּרְכּוֹ אוֹ רָעָה, הִנֵּה הוּא כְּסוּמָא הַהֹלֵךְ עַל שְׂפַת הַנָּהָר אֲשֶׁר סַכָּנָתוֹ וַדַּאי עֲצוּמָה וְרָעָתוֹ קְרוֹבָה מֵהַצָּלָתוֹ. כִּי אוּלָם חֶסְרוֹן הַשְׁמִירָה מִפְּנֵי הָעִוָּרוֹן הַטִּבְעִי אוֹ מִפְּנֵי הָעִוָּרוֹן הָרְצוֹנִי דְּהַיְנוּ סְתִימַת הָעֵינַיִם בִּבְחִירָה וָחֵפֶץ, אֶחָד הוּא.

וְהִנֵּה יִרְמְיָהוּ הָיָה מִתְאוֹנֵן עַל רֹעַ בְּנֵי דּוֹרוֹ מִפְּנֵי הֱיוֹתָם נִגּוּעִים בְּנֶגַע הַמִּדָּה הַזֹּאת, שֶׁהָיוּ מַעֲלִימִים עֵינֵיהֶם מִמַּעֲשֵׂיהֶם בְּלִי שֶׁיָּשִׂימוּ לֵב לִרְאוֹת מָה הֵם: הֲלֶהֱעָשׂוֹת אִם לְהֵעָזֵב?

וְאָמַר עֲלֵיהֶם (ירמיה ח): אֵין אִישׁ נִחָם עַל רָעָתוֹ לֵאמֹר וְגוֹ' כֻּלֹּה שָׁב בִּמְרוּצָתָם כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה.

וְהַיְנוּ, שֶׁהָיוּ רוֹדְפִים וְהוֹלְכִים בִּמְרוּצַת הֶרְגֵּלָם וְדַרְכֵיהֶם מִבְּלִי שֶׁיַּנִּיחוּ זְמַן לְעַצְמָם לְדַקְדֵּק עַל הַמַּעֲשִׂים וְהַדְּרָכִים, וְנִמְצָא שֶׁהֵם נוֹפְלִים בָּרָעָה בְּלִי רְאוֹת אוֹתָהּ.

וְאוּלָם הִנֵּה זֹאת בֶּאֱמֶת אַחַת מִתַּחְבּוּלוֹת הַיֵּצֶר הָרַע וְעָרְמָתוֹ לְהַכְבִּיד עֲבוֹדָתוֹ בִּתְמִידוּת עַל לִבּוֹת בְּנֵי הָאָדָם עַד שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר לָהֶם רֶוַח לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהִסְתַּכֵּל בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ הֵם הוֹלְכִים.

כִּי יוֹדֵעַ הוּא שֶׁאִלּוּלֵי הָיוּ שָׂמִים לִבָּם כִּמְעַט קָט עַל דַּרְכֵיהֶם, וַדַּאי שֶׁמִּיָּד הָיוּ מַתְחִילִים לְהִנָּחֵם מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וְהָיְתָה הַחֲרָטָה הוֹלֶכֶת וּמִתְגַּבֶּרֶת בָּהֶם עַד שֶׁהָיוּ עוֹזְבִים הַחֵטְא לְגַמְרֵי.

וַהֲרֵי זוֹ מֵעֵין עֲצַת פַּרְעֹה הָרָשָׁע שֶׁאָמַר (שמות ה): תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וְגוֹ', שֶׁהָיָה מִתְכַּוֵּן שֶׁלֹּא לְהַנִּיחַ לָהֶם רֶוַח כְּלָל לְבִלְתִּי יִתְּנוּ לֵב אוֹ יָשִׂימוּ עֵצָה נֶגְדּוֹ, אֶלָּא הָיָה מִשְׁתַּדֵּל לְהַפְרִיעַ לִבָּם מִכָּל הִתְבּוֹנְנוּת בְּכֹחַ הַתְמָדַת הָעֲבוֹדָה הַבִּלְתִּי מַפְסֶקֶת.

כֵּן הִיא עֲצַת הַיֵּצֶר הָרַע מַמָּשׁ עַל בְּנֵי הָאָדָם, כִּי אִישׁ מִלְחָמָה הוּא וּמְלֻמָּד בְּעַרְמִימוּת, וְאִי אֶפְשָׁר לְמָלֵט מִמֶּנּוּ אֶלָּא בְּחָכְמָה רַבָּה וְהַשְׂקָפָה גְּדוֹלָה. הוּא מָה שֶׁהַנָּבִיא צוֹוֵחַ וְאוֹמֵר (חגי א':ה'): שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם.

וּשְׁלֹמֹה אָמַר בְּחָכְמָתוֹ (משלי ו'): אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ, הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וְגוֹ'.

וַחֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אָמְרוּ (מועד קטן ה): כָּל הַשָּׁם אָרְחוֹתָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה וְרוֹאֶה בִּישׁוּעָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וּפָשׁוּט הוּא שֶׁאֲפִלּוּ אִם יְפַקֵּחַ הָאָדָם עַל עַצְמוֹ, אֵין בְּכֹחוֹ לִנָּצֵל אִלּוּלֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ, כִּי הַיֵּצֶר הָרַע תַּקִּיף מְאֹד, וּכְמַאֲמַר הַכָּתוּב (תהלים לז): צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ, ה' לֹא יַעַזְבֶנּוּ וְגוֹ'.

אַךְ אִם הָאָדָם מְפַקֵּחַ עַל עַצְמוֹ, אָז הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ וְנִצּוֹל מִן הַיֵּצֶר הָרַע.

אֲבָל אִם אֵינוֹ מְפַקֵּחַ הוּא עַל עַצְמוֹ, וַדַּאי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא יְפַקֵּחַ עָלָיו. כִּי אִם הוּא אֵינוֹ חָס, מִי יָחוּס עָלָיו. וְהוּא כְּעִנְיַן מָה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (ברכות לג): כָּל מִי שֶׁאֵין בּוֹ דֵּעָה אָסוּר לְרַחֵם עָלָיו. וְהוּא מָה שֶׁאָמְרוּ (אבות ג): אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי.